

דברי הכפר

כדי

להסתדר עם עצמך השתמש
במוח

כדי

להסתדר עם אחרים השתמש
בליבך

אנונימי

גיליון מס 1854 * כ"ד בתמוז תשס"ג * 25 ביולי 2003

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

דבר העורכת

לפני שבוע פירסמתי כתבה אישית של בת משק בעילום שם, שהתייחסה לקושי שלה עם המציאות כיום בגיל הרך. קיבלתי תגובה מיידית מאיילת, שבה הביעה את מחאתה על עצם פירסום הכתבה, שעליה לא יידעתי אותה מראש, והקושי שלה להתייחס לכותב אנונימי.

אמנם יש הסוברים, שכעורכת אני אמורה להראות את הכתבה למכותב **לפני** פירסומה, לתת לו זכות תגובה בזמנית.

אני מאמינה, שלכל אדם שכותב בעלון, במיוחד בעניין, שכואב לו, יש זכות לקבל את הבמה במלואה. כך ציבור הקוראים יכול להתרשם ולחשוב בעצמו. לאחר שבוע – כל מי שמעוניין להגיב מוזמן לעשות זאת, ואז הבמה תהיה שלו!

ובנושא האנונימיות – אנו חיים בחברה סגורה, שהאחד תלוי בשני ומכיר אותו!! לא פלא, שלעיתים, קשה למישהו מאיתנו להעלות נושא, שכואב לו. הפחד מהחשיפה שעלולה להביא לשיפוט, לזלזול ול"עליהם", מביא אותו לבקש אנונימיות. אם יפורסם שמו, הרי יצא שהוא נמצא נענש פעמיים: פעם אחת על עצם העניין ופעם שנייה על החשיפה.

כוונתי לא הייתה רעה ואני כמובן שוב מתנצלת בפני איילת שהבנתי משיחה איתה שהיא מאוד נפגעה.

בקיצור, לא קשה לעורר מהומות, אפילו אם לא כל כך מתכוונים.

שושנה שרקי.

מזל-טוב!

בת נולדה
לנעמי ורון פוסטר

נכדה

לסבתא נעמי וסבא בני
לכל המשפחה רוב נחת
מכל בית כפר-הנשיא

מזל-טוב!

בת נולדה
לאייל ואורית

נכדה ליונה ואלי
נינה לבתיה ומאיר ריינס
לכל המשפחה רוב נחת
מכל בית כפר-הנשיא

מזל-טוב!

בת נולדה
לפנינה וירון

נכדה לוונסה
נינה לנטע אלמן
לכל המשפחה רוב נחת
מכל בית כפר-הנשיא

ימי הולדת

31.7	אודי וגנר מרב בולדווין הלל אליעזר דוארי (נכד)	27.7	אנט מעין רועי זיבר (נכד אלמן) לי קולינס (נכדה פרימוסט-קולינס)
1.8	בטי דוארי נורמן אנגלסברג אהוד אלמן אורה קנופס אורלי ליפשיץ ינאי קולט סתו דיבון (נכדה)	28.7	יעל נמינוב עודד צבי איתם (נכד ארנברג)
2.8	נעמי איתם (נכדה ארנברג)	29.7	צביקה קורנבליט סוזן שוורץ אורלי ארנולד ליאת יצחקי מאיה טנא
		30.7	אתי אדלשטיין עמוס ניצן אילת פרחי (נכדה ווטרמן) מיכאלה בן-חנוך (נכדה) וויליאם בורן-טיילר

ימי נישואין

29.7	רותי (מנג'יגורסקי) ורוני ברק
31.7	חניתה וזוהר בן-דוד
1.8	אילה (ג'קסון) ואילן שור
	רותם (פרלסון) וגיל בוט

נזכור

כח' בתמוז תשנ"ח (22.7.98) פם מנדג'יגורסקי

הגבעטרון

מילים: יורם טהרלב
לחן: נחום היימן

הגביע, הגביע, הגביע,
מי יישק לשפתותיי?
מי תפוח לי יביאה
מי יפרע את צמותיי?
התאמר לי, הגביע
מי יבואה - ומתי.

הגביע, משפתיך לא ימוש שפתותיי,
עד תאמר לי, הגביע, מי יבואה ומתי.

מארצות ניכר עם ערב
בא אביר על סוס לבן.
מטה רצתי אל הדרך
ובידי פרחי הגן,
מן הזר לקח לו פרח
ומטבע לי נתן.

הגביע משפתיך...

חג המשק ה- 55 כמו כל חג ויום הולדת הביא עימו נוסטלגיות סיפורים ואגדות,
על המקום ועל האנשים שעיצבו אותו וחיים בו את היום יום.
והנה בתוך כל בליל העובדות והתמונות של חמישה עשורים וחצי של מקום.
השתרבטה לה הכרזה מעל הבימה: על אודות אותו גביע שליווה חתונות רבות
אצלינו. וסופר שזוג מסויים הוא הראשון ששמו חרוט על הגביע....
ישבה משפחת אפשטיין בקהל ולא האמינה למשמע אוזניה. יוסי לחש לסילביה
שלחשה לשוש שלחשה לגרשי ואביבה.... מה קרה כאן?! זה הם או אנחנו שלא
זוכרים. זה לא ייתכן, שעושים טעות שכזו,,,

וכך יצא שישבנו יחד, שוש, גרשי ואנוכי. הם העלו זיכרונות, אני רשמתי.
תוך כדי - קרה והרמנו טלפון לברר ולאמת את הדברים עם הארכיוניסט
המדופלם שלנו מר עדר, ושוב נוכחנו שאין שום עובדה ביחס למקום הזה
שנעלמה מעינו או מאוזנו של יצחק....

כן, יצאתי לחקור את נושא הגביע לעומקו.
וכאלה היו הדברים:

בהתחלת ההתחלות, כשהתחתנו וויתקינו בקיבוץ, קודשו והתקדשו כל הזוגות המאושרים בגביע הכסף הפרטי של יצחק עדר, ששימש לו בביתו לקידוש.

1966 - יוסי ליפא שהתאהב בסילביה שבאה לקיבוץ כמתנדבת מאנגליה, החליטו להינשא. זו הייתה החתונה הראשונה של בן משק.
כאשר דויד אלמן התחתן עם שאולה ב-16.6.67 אומרים שהייתה זו רות גולן שהייתה אז מרכזת וועדת חברה, שהבינה שחתונה של בן משק – זו כבר אופרה אחרת. ויש להנציח את חתונות הבנים – כן ירבו!
אז, היא הגתה את הרעיון לקנות גביע, עליו ייחרטו שמות בני הזוג והתאריך העברי של חתונתם.
וקנו את הגביע הראשון.

שמן של יוסי וסילביה נחרט עליו בו ביום, והם - איך לא, הראשונים שהתחילו במסורת העברת הגביע. הם מסרו אותו כמובן לדויד ושאולה.

יוסי וסילביה הם הראשונים ששמותיהם חרוטים על הגביע, ולא יעזור לכם כלום, את העובדה הזו אף אחד לא יכול לשנות. הוא ה"בן משק" הראשון שהתחתן.

כעבור חודשיים דויד ושאולה מסרו את הגביע לאורי ושרי ביום חופתם, (כל אחד מהזוגות הנ"ל שמר על הגביע למשך חצי שנה – כדי שיהיה שוויון כמובן).
אורי ושרי מסרו לבתיה וברוס.... וכך המשיכה השרשרת.
היה טכס מיוחד על הבמה עם שתיית לחיים וברכות מהזוג הנשוי האחרון לצמד החדש שלאחרי החופה, התנשקו, לחצו ידיים, התרגשו, והגביע הועבר והיה שוב נשאר אצל החתן והכלה למשמרת עד חתונת הזוג הבא – הזכות על הגביע רק לבני משק, כבר אמרתי? כן, כמובן.

את השמות על הגביע היה חורט רופא השיניים עם המקדחה שבמרפאת השיניים – באומנות שהייתה בו כמובן. ואחרי שנפטר ג'אק קרבוק ז"ל הוציאו את הגביע לחריטה בעיר: "שילמנו אז שקל אחד על כל אות, אני זוכר, תחשבי, זה הרבה. שמות ושם משפחה וכל אותיות התאריך העברי" מספר יצחק עדר.
אורה נמלי לדבריו, היא הבת האחרונה ששמה ושם בן זוגה אז ריק, חרוט על הגביע. אחריה הנוהג הופסק, כי בנים הפסיקו לערוך את חתונתם במשק, הזוג האחרון שנישא כבר לא תמיד היה בסביבה על מנת למסור את הגביע, והעניין איבד כל טעם.

נשאר הזיכרון.

6 גביעים, עם המון שמות של בני משק נשואים שחרוטים עליהם נמצאים בארכיון למשמרת, תחת עינו של יצחק עדר. 50% מהזוגות האלה כבר לא חיים יותר ביחד, עובדת חיים מצערת.

אבל הגביע יעיד לנצח, שהם כן היו מאוהבים ומאושרים פעם.

אגב ישנם גם אלבומים ובהם תמונות של כל החתנים והכלות – שוב בני המשק ביום חתונתם – עד היום הזה. גם זה היה רעיון של רות גולן, שכנראה גם היא קצת ארכיוניסטית איפהשהו. (מי שהתעצל ולא מסר תמונה ליצחק שיזדרז, עוד אפשר).

וכל סיפור הגביע, להזכירכם, בא כדי להדגיש לכם ולהזכיר שלעולם לא תשכחו יותר, שהבן הראשון ששמו מופיע על הגביע הוא של: יוסי ליפא (אפשטיין). ושוש מוסרת במבטא ליברפולי כבד, והבעת פנים חד משמעית: "I am sorry but we demand an apology".

בשם מספרי הסיפורים: שושנה שרק

פירורים

בשבוע שעבר נכתבו הפירורים האלה, אך מסיבות טכניות דוא"ליות לא פורסמו ולהלן פירורי השבוע שעבר.

ערב שישי, בו הופיעו נערי שנת בר המצווה על במת אולם דדו. הייתם גדולים!!! הייתם אדירים!!! ומי שלא היה הפסיד. כולכם הייתם גדולים, אחד, אחד. אבל תודו... מעוז ויסבקר - היית כוכב עולה. פשוט לא יאומן. אף אחד במשק לא מכיר אותך ככה. חשבת פעם על קריירה??!! וכמובן מזל טוב לכל המשפחות, להורים, לאחים, לסבים, לדודים ולדודות. בקיצור - לכולם.

ואיך לא, אם כבר הזכרנו את מש' ויסבקר, אז גם הצלחנו לראות סוף סוף את איתן שחזר לאיתנו (כמעט) ואפילו עלה על הבמה בכוחות עצמו. יישר כוחך איתן. תתחזק ותשוב להשתולל שוב עם ילדי הגן.

ואני חייבת לחזור עוד אחורה ולציין גם אני את הצלחת חג המשק. כמו תמיד גם הפעם היה גדול, היה מקסים וכל הכבוד למארגנים/ות.

ילדי התלתון הבוגר נמצאים בעיצומו של "מחנה צופי" ביער ברעם. מקווים שתהנו ותחזרו בשלום (ולא מיובשים).

וביום חמישי הכינו מי שחשב על כך: את אטמי האזניים, סגרו חלונות והיתכנו!
היתכנו ללילה הפוך של ילדי התלתון הבוגר (למרות שבעצם בדרך כלל אין כל
כך רעש). וביום שישי - "יום חרופ"!! התלתון היה סגור כי כולם ישנו....

בתלתון הצעיר, הפעילות התבססה באותו השבוע על שבוע צבעים. ביום החום,
איך לא - היה יום שוקולד... חגיגה אמיתית וטעימה. למה לא קראתם לנו??

ובינתיים נמסר לנו שמשרד הבריאות עושה קצת עניינים בנושא הקייטנה
המתקיימת בתלתון הבוגר.

הסבר: הקייטנה השנה צריכה להיות מאושרת ע"י משרד החינוך ומשרד
הבריאות מאחר וישנם גם ילדים מבחוח. לשם כך, הם באים לעשות ביקורת
וישנם מספר ליקויים קטנטנים - צבע, סדקים קטנטנים וכו'... יאללה תעזבו
אותנו בשקט ותנו לנו לסיים את החופש בגדול ובכייף.

צילה מוסרת שבימים האחרונים הגיעו תלונות על קולות רועשים מכיוון
הנעורון/נעורים בשעות הקטנות של הלילה, ומבקשת שההורים ישימו עין וידברו
עם ילדיהם על הנושא. יצא מכתב מצילה בנושא.

בנעורים/נעורון עובדים אילן ועפרי במשרה חלקית. ולהלן חלק קטן מהפעילות
שאורגנה עבורם:

החבר'ה יוצאים לכנרת בימים ד'-ה'. עד לקריאת שורות אלו, הם כבר חזרו.
מקווים שנהניתם ותמסרו פרטים בשבוע הבא.

ובשבוע שלאחר מכן, אם יהיו מספיק נרשמים, יתקיים טיול השרדות מים עם רז
שימשך 3 ימים. חברה, תשמרו על עצמכם, ותשרדו. וכמובן, כמובן, לשתות
ה...מ...ו...ן...ן...ן... מים!!!

בימים ושבועות אלו, מתקיימות ישיבות סודיות ביותר בנושא המחנן שיתקיים
בשבוע השני של חודש אוגוסט (10 באוגוסט ליתר דיוק, אם מישהו מעוניין
לשלוח נספחים).
מחפשים נושא ותוכן ומתייעצים בבעלי החשיבה הטובים ביותר - יבין, נריה
ועוד...

ביום שלישי הבא עלינו לטובה, שירן הרמץ התגייסה. לאיפה? תשאלו אותה.
אולי זה סודי, אולי לא. שירן - שיהיה לך שירות קל ומעניין.
ומה עושים יתר החבר'ה שסיימו י"ב? לא יודעת. אבל אני בטוחה שבקרוב
נשמע. אבל תעשו חיים משוגעים (לא מידי) לפני הגיוס. כדאי.

שבת שלום לכולם

שבת שקטה ונעימה. (אכן הייתה זו שבת שכזו העורכת)
דורית בסו

וניגש לפירורים האחרים הטריים יותר, אלה של השבוע שעבר, אלה שכתבה לנו ארי ש.
 זה גם המקום לבקש ולשאול: אולי תתנדב - תתנדבי, את - אתה? שקוראים עכשיו מילים אלה, לאסוף ולכתוב עבורינו פירורים?
 עיפה עטם של הכותבים: מיכל גלוק, דורית ואבי, ציונה ושבי, ואנחנו מבקשים תגבור מרענן. יש? יופי!
 אז תתקשרו אל דורית ב. או אל שושנה עוד היום.
 תודה!!!

פירורים

פרורים

חברים יקרים,
 הנה מצאתי כמה "פרורים" של הנאה, אושר, שמחה ואהבה שעפים ברוח! איזו רוח?
 הרוח שמאוררי התקרה והמזגנים עושים בכדי לעזור לנו לעבור את הקיץ הלוהט בשפיות.
 אז במה נתחיל?
 ברכנו את ההורים הטריים - רונן ונעמי פורסטר והסבים נעמי ובני פורסטר וכל בני המשפחה להולדת הבת הנכדה הקטנה, ששמה בישראל - עדן.
 ברכנו את ענבל ואבי, רג'י וג'ייסון וכל המשפחה המורחבת לרגל חתונתם של הזוג הצעיר. למי שלא היה שם, נוכל לספר שהיתה שם הרמוניה של צבעים, ריחות, שמחה ואושר והרבה הרבה מכל זה. היה גדול, היה נפלא והרבה מזל טוב.

מזל טוב גם לשיפי ובחיר ליבה ולכל משפחת שוורץ, שגם התחתנה השבוע. גם להם נאחל שיהיה רק טוב והרבה מהכל, אושר, עושר ואהבה.

שילו איילון עושה חייל האליפות העולם בשחיה בברצלונה, בינתיים הוא שחה שני משחים והמשחה העיקרי שלו מתקיים בשבת, 1500 מטר חופשי.
 השידורים מתחילים בשעה 10:00 והוא שוחה במסלול מס' 2. עוד פרטים אפשר כמובן לקבל אצל בלהה ואשר. נאחל לו בהצלחה רבה, נחזיק לו אצבעות ושיזכור תמיד שכולנו אחריו.

חשוב לא פחות - בשבת האחרונה באליפות הצפון שהתקיימה בעמיעד, היו לנו 3 נציגים צעירים (בני 10) - סהר קורן, שגיב שטיינר והראל מרום שגם הם לא איכזבו והביאו תוצאות יפות וגם מדליות. חזק ואמץ לחבר'ה.

לכל ההורים של התלתונים שמנסים להבין איזה יום היום ואיזו פעילות יש היום, יום אתגר או יומיים, או אולי בכלל זה יום ירידה ללונה גל ושינה בחוף כנרת, אז השבוע הזה נגמר ונשארו לנו רק 7 שבועות עד ה - 31.8 !! כן השנה כנראה הלימודים יתחילו בתאריך זה, כדי לכסות ימי שביתה. מעניין אם גם שנת לימודים זו תחל בשביתה...??!

העיקר שהחבר'ה עושים חיים ומאד נהנים מהחופש.

ברוכים הבאים לאמה ובן שבאו לבקר את אבא מיכה והמשפחה ואותנו. כמו בכל שנה - כייף לנו לראות אתכם, ותהנו מהחופש.

לכל הנוסעים והנופשים וגם לחוזרים - חופשה מהנה, הרבה רוגע, שקט וכייף עם הילדים, בלי הילדים, העיקר שיהיה בכייף.

שבת שלום לכולנו
לאלה שבבית, לאלה שבחו"ל לאלה ששייכים ולא לה שרק קצת שייכים, העיקר שיהיה בטוב.

בברכה - ארי שטיינר ובני המשפחה

מהמרפאה

1. הדפים שחולקו השבוע לבני ה 15 עד 40 לגבי בדיקה עצמית של האשכים, נשלחו ע"י המרפאה. סליחה עם כל אלה שחשבו שזוהי הלצה, או נבהלו מהרעיון.
2. אני מבקשת להחזיר למרפאה כרטיסי חניה לצפת שאינם בשימוש. כדי שכולם יוכלו להנות מהשירות.
- במידה ולא יחזרו, לא נוכל לרכוש כרטיסים בשנה הבאה.
3. בני משק מבקרים שאין להם תקציב בהנהלת החשבונות, יוכלו לרכוש תרופות רק במזומן או ע"ח ההורים, אך רק באישור בכתב מההורה.

דורית בשם הצוות

עם קצת עזרה מידידים.

פתאום קם אדם בבוקר ו... אין לו עבודה.
 פט אחרי שהאולפן והמתנדבים "נגמרו לה". נותרה - כמו הרבה אנשים
 בקיבוץ, ללא עבודה, בלי מקצוע, ועם צורך עז לפרנסה.
 התחילה לחפש, כשבכל שלבי החיפוש, היא בעצם הייתה מוכנה לקחת על
 עצמה כל עבודה.

- אז איפה התחלת לחפש? משאבי אנוש? רון עזר לך?....
 - "צריך שיהיו לך חברים טובים" אומרת לי פט. "ואז הם עוזרים לך למצוא
 פיתרון לבעיות". טוני ועירית הביאו בפניה הצעה. ופט מיד לקחה.
 סוג העבודה: מתרימת דם במ.ד.א.
 הדרישות 2 קורסים. אחד: קורס חובשים של חודש. ולאחריו: קורס התרמת דם
 - מעשי. למשך שבועיים וחצי ועוד חודשיים + של סטאז'.

- "ראיתי שהקורס מתחיל רק בעוד 6 חודשים בערך, אז שלחתי קורות
 חיים, ובינתיים נכנסתי לעבוד בבית יונתן".
 - "עבדת גם איזו תקופה בלול?!"
 - כן, אני צריכה עוד כסף, אז לקחתי עוד עבודה בלול".
 - "לא היה לך קשה?" שואלת אני.
 כן, היה לה קשה. אבל לא פט תכנע לקשיים. משהחל הקורס לחובשים היא
 עזבה את העבודה כמתוכנן ויצאה ללמוד.
 לא קל לפט ללמוד, גם קשיי השפה הכבידו עליה. שוב עם עזרה מחברים
 הייתה יושבת בבית וחוזרת על החומר. ולומדת למבחנים.
 לאחר הרבה הרפתקות ומהמורות בדרך היא סיימה את המבחנים. עשתה
 סטאז' של מספר חודשים: יומיים בשבוע במ.ד.א קרית שמונה....
 - "זה לא הייה טוב". אומרת לי פט.
 - "למה? מאיזו בחינה?" אני מקשה.
 - "לא קורה שם כלום בקרית שמונה, אז אי אפשר ללמוד".
 - "תודה לאל" אני חושבת לעצמי ואומרת גם בקול רם.
 אבל פט היא פרקטית. מבחינתה היה עדיף, לו היו שולחים אותה לתל-אביב או
 לירושלים. היכן שקורים הדברים, שם הייתה מתנסה, וכאשר מתנסים לומדים.

את קורס ההתרמה היא עברה בתל-השומר. זה כבר היה קל יותר. פחות
 דיבורים, יותר מעשים. טכניקות ונהלים. והקורס הסתיים.
 סטאז' קצר במ.ד.א בטבריה. והיום - מתחילת חודש יולי, פט כבר עובדת מן
 המניין שם בתחנה בטבריה. משמרות בוקר וערב לחלופין. היא מגיעה לתחנה
 לעבודת המשמרת שלה, ומשם בניידת של בנק הדם הם נוסעים למקומות
 ההתרמה.

אז מה אם יש קשיי למידה. אז מה אם יש קשיי שפה? הדברים פשוטים בעיני פט. חבר הציע לה הצעה, (אישתו עזרה לשכנעה) היא הגישה קורות חיים ו... ללימודים.

המטרה כבר מקדשת את האמצעים.

אני התפעלתי. והחלטתי שצריך לרוץ ולספר לחבר'ה. בהצלחה פט.

ולכל אלה שמחפשים עדיין – יש חזון למועד. פט טוענת שיש המון עבודה שם בחוץ. - "זה לא נכון מה שאומרים שאין עבודה, רק צריך לחפש ולפעמיים צריך גם להתגמש, כי לא תמיד מוצאים את מה שרוצים".

שמעה וכתבה: שושנה שרקי.

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם המחבר	תיאור התוכן
אחת-עשרה דקות	פאולו קואלו	סיפור על זנות כתופעה
לדבר עם חולי אלצהיימר	ק. שטראוס	תקשורת עם בני משפחה או חבר במהלך המפגש
נחמת זרים	איאן מקוואן	רומן
איקונון סדוק	אלישע פורת	סיפורים
כלניות	גד פרנק	קובץ סיפורים נוסטלגיים- בן קיבוץ יפתח
היקום בקליפת אגוז	סטיבן הוקינג	כתיבה מדעית
סודות ההצפנה	סיימון סונג	תולדות המצפינים והמפענחים

ספרים חדשים באנגלית

Book	Author	Description
The House of Seven Mabels	J. Churchill	Mystery novel
Harry Potter and the Order of the Phoenix	J.K. Rowling	H.P. series
Red Rabbit	Tom Clancey	Suspense novel
Hornet Flight	Ken Follett	" " " WW2
From a Buick 8	Stephen King	Novel
By the Light of the Moon	Dean Koontz	Crime novel
Reversible Errors	Scott Turow	" " "
Six Days of War	M.B. Oren	June'67 & the making of the modern M.E.
Working Men	M. Dorris	14 Stories
Joys of Jewish Humor	H.D. Spalding	
Exercises for Women	Rivka Gadish	
Ageless Yoga	Rosie Reichmann	Yoga exercises
Portrait of a killer	Patricia Cornwell	Case of Jack the Ripper
Fox Evil	Minette Walters	Crime novel
The Arraignment	Steve Martini	Legal thriller
Last Orders	Graham Swift	Novel

Senior Moments

Three old retired pilots are walking on the ramp. The first one says, "Windy, isn't it?"

The second one says, "No, its Thursday!"

The third one says, "So am I. Lets go get a beer."

A man was telling his neighbor, "I just bought a new hearing aid. It cost me four thousand dollars, but it's state of the art. It's perfect!."
"Really," answered the neighbor. "What kind is it?"
"Twelve thirty."

Morris, an 82 year-old man, went to the doctor to get a physical. A few days later the doctor saw Morris walking down the street with a gorgeous young lady on his arm. A couple of days later the doctor spoke to Morris and said, "You're really doing great, aren't you?" Morris replied, "Just doing what you said, Doc: 'Get a hot mamma and be cheerful.' "
The doctor said, "I didn't say that. I said, 'You got a heart murmur. Be careful.'"

As a senior citizen was driving down the freeway, his car phone rang. Answering, he heard his wife's voice urgently warning him, "Herman, I just heard on the news that there's a car going the wrong way on Interstate 280. Please be careful!"
"It's not just one car," said Herman. "It's hundreds of them!"

An elderly gent was invited to his old friends' home for dinner one evening. He was impressed by the way his buddy preceded every request to his wife with endearing terms-Honey, My Love, Darling, Sweetheart, Pumpkin, etc...
The couple had been married almost 70 years, and clearly they were still very much in love. While the wife was in the kitchen, the man leaned over and said to his host, "I think it's wonderful that, after all these years, you still call your wife those loving pet names."
The old man hung his head. "I have to tell you the truth," he said, "I forgot her name about 10 years ago."

זוהי כמובן הפינה האנגלית להפעם.

(שושנה)

חץ בלב

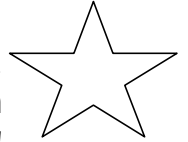
דריה בילטרי

זה היה באמצע הטיול שלי בדרום אמריקה. באותו יום הגעתי באוטובוס מבואנוס-איירס לעיירה בברזיל, על גבול ארגנטינה ואורוגוואי. אחרי שהתמקמתי באכסניה יצאתי לשוק המקומי. היה צפוף, לח וטרופי. הסתובבתי בין הדוכנים, האנשים, הצבעים והריחות. ואז ראיתי אותו... רגע, לא יכול להיות... שניה... לא יאמן, זה הוא... "אירי!!!" הרבצתי צרחה. הוא הסתובב במהירות, מחפש מאיפה הגיעה הצעקה. ואז ראה אותי, ומרוב תדהמה הפיל את התיק. "לְבִי!!!" הוא שאג, ורץ אלי. תוך שניה הייתי באוויר, באחד מחיבוקי הדוב המוכרים שלו. אנשים מסביב עצרו לרגע, החליפו מספר מילים קצרות בפורטוגזית או בספרדית תוך שהביטו עליי, ואז המשיכו הלאה.

אירי הוא יאירי, בן כיתה מהקיבוץ. יחד היינו מבית התינוקות ועד אחרי הצבא. לבי זה אני. בכיתה א' הספרית החליטה לספר אותי קצר. אבל על גופי הקטן והצעום נראתה רעמת השיער שלי מצחיק ואני זכיתי לכינוי (השנוא) "אריה". במלעיל. היה זה אירי שהחליט שאני-אפשר לקרוא לבת "אריה", במיוחד לא לי, כי אני כל כך פעלתנית, והרי ידוע שאריות ישנים או נחים רוב היום. וכך זכיתי אחר כבוד לכינוי "לביאה", או "לְבִי" בקיצור. כשעברנו לבי"ס בכפר בלום הכינוי היווה בעיה מסוימת, כי כולם חשבו ששם המשפחה שלי הוא לוי...

אחרי כמה דקות נרגענו מהפגישה, והמשכנו להסתובב בשוק. "מה הסיכוי שנפגש דווקא פה?" הוא שאל במבט מבדח. "אמא שלי אמרה לי בטלפון, שראתה את אמא שלך בחדר אוכל לפני כמה ימים, והיא סיפרה לה שטסת ממרכז אמריקה לדרום, אבל לא חשבתי שתגיע דווקא לכאן", עניתי. "טוב נו, הרגשתי אותך ממרחקים", הוא ענה, וצחק בעודו מתחמק מהמרפק לצלעות שכיוונתי לעברו.

בערב יצאנו לפאב קטן ומעושן בעיירה. היה כל כך כיף לראות אותו. כבר חודשים שאני מסתובבת לבדי, פוגשת אנשים חדשים ושונים מכל

2. בסיפור "סיפור על אהבה" מפי בטי דוארי שכתבה תמי סולומון חסר עמוד שלם: במקום עמ' 139 (שבו מופיע בטעות הטקסט של עמ' 140) צריך להיות: עמוד זה. נא לגזור אותו לפי המסגרת. ולהדביקו על ובמקום עמוד – 139 הנוכחי בספר. תודה.

סיפורי תל רומן

דחף פנימי חסר פשרות, משך אותו בטבורו אל נקודה אחת בתבל זו רבת התבלינים והמקומות. אל טעם החיים, אשר צרופים בו אדמת אבות ואנשים, לכנס יחדיו אל שייכות איתנה, עתיקה, המתעוררת משנתה. כפות רגליו סללו, קולו הידהד, וכנפיו הובילוהו דרך מסכי המאורעות, שהתפוגגו למגע רצונו הבלתי מתפשר בדרך הביתה. ואני שיברתי את מסכי הבלתי אפשרי באהבתי אותו.

מייקל נותק ממשפחתו באירופה ואותה צלקת, אותו בור בנפשו שביקש להתמלא, דחף אותו להתמסר בתחושת שליחות ללא לאות למען הקהילה, התנועה ומאוחר יותר הקיבוץ.

מתוך כך עלו בו כוחות נפש אדירים, לאחד אחים ואחיות לדרך לקראת עליה ציונית חלוצית, לבניית קן בטוח לעם היהודי. יחד עם חברים קרובים בלב ובנפש החלו מארגנים במלבורן את קן "הבונים", ועסקו בהכשרת ילדים ונער לקראת עליה.

אני, שהייתי בתו של החזן הראשי בסידני, גדלתי בבית של שפע, בחומר וברוח. הזדמן לי לעבוד בארגון לקליטת פליטים יהודים מאירופה, שביקשו לקבל אישורי כניסה לאוסטרליה. אוסטרליה הפעילה סלקציה קפדנית וקיבלה מתי מעט מן הפליטים. האדמה בערה ואין מושיע. הקשר האישי עם הפונים זיעזע אותי עד עמקי נשמת, ויחד עם פליטים שהגיעו ושהיו פעילים בתנועות ציוניות באירופה, התחלנו מארגנים את קיני "הבונים" בסידני.

הוא היה ראש "הבונים" במלבורן ואני ראש "הבונים" בסידני, כך נפגשנו. נפגשו עיניים, נשקו כנפיים, אש באש נגעה, וניצחה האהבה. והוא בכלל רצה להתחתן עם תימניה...

קינינו שני בקבוקי חלב בליל ירח מלא, התהלכנו ברחובות מלבורן הריקים מאדם כשאנו שרים בקולי קולות, שיכורים מחלב, מסוחררים מתחושת השליחות הציונית, מרגשות עזים מערבים בחלב פרות... כך זה התחיל ורק המשיך וגדל.

כך כרוכים האחת בכנפי השני, יצאנו לארץ ישראל, נישאים על כנפי

על חגים שהיו וחגים שיהיו...

לכל החברים/ות בנים/ות תושבים/ות, ברצוננו להודות לכל אלו שהשקיעו
מזמנם החופשי ומאמץ לא קל במהלך השנה האחרונה, לשם העשרת חיינו
וקיום החגים ברוב טעם והדר.

ברצוננו להזכיר שאנו עומדים כעת בפני חגי תשרי וכל החגים האחרים.
ההרשמה נפתחה וכל הקודם - זוכה!! ונשמח מאוד למלא את שורותינו
במתנדבים/ות חדשים, על מנת לשמור על הצביון המיוחד ועל טעם נפלא
שנשאר במפעל זה.

בתודה מראש

אולגה בשם כל צוות חגים

מהחתונה

אומרים שצמיחתו של ילד אחד תלויה בכפר שלם. אנחנו שצמחנו בכפר (ענבל בכפר הנשיא, ואבי בכפר מנרה...) יודעים שאמת זו חלה גם על כל חג ואירוע. בשבוע שעבר ערכנו מסיבת חתונה בפארק עם בני משפחותינו וחברים בקיבוץ כפר הנשיא.

היינו רוצים להודות מעומק הלב לבית כפר הנשיא על הזכות שניתנה לנו לערוך את מסיבת החתונה בפארק בכפר הנשיא.

אנו מודים על נתינת האהבה שזכינו לה מהקהילה – אופות העוגות, מסדרי השולחנות, בוני האוהל, הרוקדים והחוגגים שהצטרפו אלינו במהלך הערב.

תודה עצומה שלוחה לקורין שפרונג על הפקת הערב שהעלה קולות גרגור והתפעלות מצד האורחים. עיצוב המקום, הארוחה, האווירה וכל מה שהיה קשור לארגון האירוע נוהלו בצורה מופלאה. ברור לנו שלא היינו יכולים להיות מאושרים יותר אם מסיבת החתונה הייתה נערכת במקום אחר – מקום אחר מהבית.

ולחברי הקיבוץ ששמעו על האירוע (תרתי משמע), תדעו שאין אנו מתכננים לחזור על האירוע שנית, למעט אם נהיה מוזמנים כאורחים. ושוב תודה לכל אלו שתרמו להצלחת חתונתנו, וחיממו את הלב עם תחושת הביתיות.

אבי מילר וענבל פרלסון

איזה משחק!!

הלו! הלו!

רוב החברים באזור שלי מקבלים צלצול טלפון אבל שמרימים את השפופרת אף אחד לא מדבר.

בדרך כלל זה קורה יותר מפעם אחת ביום. זה מפריע – זה מרגיז.

חבל, כי יש כל כך הרבה תחביבים שנותנים סיפוק ולא מפריעים לאנשים. תחשוב טוב ותמצא "משחק" אחר.

שלכם - נטע

נ.ב. נכון שכבר הודעתי בלוח האלקטרוני, אבל אני רוצה להדגיש את הבעיה.

ממשרד הנהלת הקהילה

לחברים שלום,

לאור העובדה שבעלי התפקידים בקהילה עובדים רק חלקי משרה בכפר הנשיא ויש בלבול וחוסר ידיעה בציבור מי מה ומתי נמצאים כולם, נפרסם בתחילת כל שבוע מודעה עם פירוט ימי העבודה השונים.

המידע יהיה תלוי על הלוח שליד משרד הנהלת הקהילה.

תודה
איילת בשם ההנהלה הפעילה

לידיעת החברים!

לאור הסכנה הרבה שבה נתונים ילדינו, בעיקר בחודשי הקיץ על כבישי/ שבילי הקיבוץ, ובעקבות פניות חוזרות ונשנות מחברים, תושבים, והורים לילדי חוץ, שלא לנסוע בכבישים הפנימיים במשק ובמיוחד בכביש המוביל לבתי הילדים.

ייסגר הכביש לאורך בתי הילדים משני צדדיו לתנועת רכבים (פרט לרכב שירות, ולאופניים) כל יום בין השעות 16:30 – 07:00.

וזאת ע"מ לאפשר לילדינו לנסוע /ללכת בביטחון לגנים, לתלתונים, לברכה או לחד"א במהלך יום הפעילות.

הורים יקרים: אנא הדריכו את ילדכם, ובקשו מהם לא לנסוע בכביש הראשי או דרך החנייה זה מסוכן !!!

תודה רבה על ההבנה ועל שיתוף הפעולה
צוות החינוך ואגף מינהל ומשק

